

“Behold I Am the Light Which Ye Shall Hold Up”

By Elder Ronald A. Rasband
Of the Quorum of the Twelve Apostles

“Tan-awa Ako ang Kahayag Nga Inyong Ipakita”

Ni Elder Ronald A. Rasband
Sa Korum sa Napulog Duha ka Apostoles

October 2024 general conference

We hold up the Lord's light when we hold fast to our covenants and when we support our living prophet.

To the many testimonies at this conference, I add my apostolic witness that Jesus Christ is the Son of God, our Lord and Savior, the Redeemer of all of our Father's children. By His Atonement, Jesus Christ made it possible for us, if we are worthy, to return to the presence of our Father in Heaven and be with our families for eternity.

The Savior is not absent from our mortal journeys. For the past two days we have heard Him speak through His chosen leaders that we might draw closer to Him. Time and again, with His pure love and mercy, He sustains us as we face the drama of life. Nephi describes: “My God hath been my support; he hath led me through mine afflictions. ... He hath filled me with his love.”

That love is evident when we sustain one another in His work.

We sustain our living prophet at general conference, and the First Presidency, the Quorum of the Twelve Apostles, General Authorities, and Officers of the Church. To sustain means to hold up another person, to give them our attention, to be faithful to their trust, to act upon their words. They speak by inspiration of the Lord; they understand the current issues, the moral decline of society, and the adversary's increasing efforts to thwart the Father's plan. Inholding up our hands,

Atong ipakita ang kahayag sa Ginoo kon kita maghupot og hugot sa atong mga pakigsaad ug kon kita mosuporta sa atong buhi nga propeta.

Ngadto sa daghang pagpamatuod dinhi niini nga komperensiya, ako modugang sa akong apostolikanhong pagsaksi nga si Jesukristo mao ang Anak sa Dios, atong Ginoo ug Manluluwas, ang Manunubos sa tanang anak sa atong Amahan. Pinaagi sa Iyang Pag-ula, si Jesukristo mihi-mo niining posible alang kanato, kon kita takos, nga makabalik ngadto sa presensiya sa atong Amahan sa Langit ug makauban sa atong mga pamilya sa kahanngtoran.

Ang Manluluwas wala mawala sa atong mortal nga mga panaw. Sa miaging duha ka adlaw nadungog nato Siya nga namulong pinaagi sa Iyang pinili nga mga lider aron kita mas mapaduol ngadto Kaniya. Balik-balik, uban sa Iyang putli nga gugma ug kaluoy, Siya mosuporta kanato samtang kita mag-atubang sa mga hagit sa kinabuhi. Si Nephi mihulagway: “Ang akong Dios mao ang akong kaabag; siya miagak kana-ko sa akong mga kasakit. ... Gipuno niya ako sa iyang gugma.”

Kana nga gugma dayag kon kita mopaluyo sa usag usa sa Iyang buhat.

Kita mopaluyo sa atong buhi nga propeta sa kinatibuk-ang komperensiya, ug sa Unang Kapangulohan, sa Korum sa Napulog Duha ka Apostoles, sa mga General Authority, ug mga Opisyal sa Simbahan. Ang pagpaluyo nagpasabot sapagpakita og suportasa laing tawo, sa paghatag kanila sa atong pagtagad, sa pagkamatitud-anon sa ilang pagsalig, sa paglihok sa ilang mga pulong. Sila namulong pinaagi sa inspirasyon sa Ginoo; sila nakasabot sa kasamtangan nga mga

we are committing our support, not just for that moment but in our daily lives.

Sustaining includes holding up our stake presidents and bishops, quorum and organization leaders, teachers, and even camp directors in our wards and stakes. Closer to home, we hold up our wives and our husbands, children, parents, extended family, and neighbors. When we hold up one another we are saying, “I am here for you, not just to hold up your arms and hands when they ‘hang down’ but to be a comfort and strength at your side.”

The concept to hold up is rooted in scripture. At the Waters of Mormon, the newly baptized Church members committed “to bear one another’s burdens, that they may be light; ... [to] comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places.”

To the Nephites, Jesus said: “Hold up your light that it may shine unto the world. Behold I am the light which ye shall hold up.” We hold up the Lord’s light when we hold fast to our covenants and when we support our living prophet as he speaks the words of God.

President Russell M. Nelson said, when serving in the Quorum of the Twelve Apostles, “Our sustaining of prophets is a personal commitment that we will do our utmost to uphold their prophetic priorities.”

To hold up the prophet is a sacred work. We do not sit quietly by but actively defend him, follow his counsel, teach his words, and pray for him.

King Benjamin, in the Book of Mormon, said to the people, “I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen ... and was suffered by the hand of the Lord ... and have been kept and pre-

isyu, sa moral nga pagkunhod sa katilingban, ug sa nagkadaghang paningkamot sa kaaway sa pagpugong sa plano sa Amahan. Sapagpataas saatong mga kamot, kita mopasalig sa atong suporta, dili lamang alang niana nga higayon apan sa atong inadlaw-adlaw nga mga kinabuhi.

Ang pagpaluyo naglakip sapagsuportasa atong mga presidente sa stake ug mga bishop, mga lider sa korum ug organisasyon, mga magtutudlo, ug bisan sa mga direktor sa kampo sa atong mga ward ug mga stake. Sa mas personal nga paagi, kitamagpakita og suportasa atong mga asawa ug mga bana, mga anak, mga ginikanan, kaparyentehan, ug mga silingan. Kon kitamagpakita og suportasa usag usa kita moingon, “Ako ania dinhi alang kanimo, dili lang sapagsuportasa imong mga bukton ug mga kamot kon sila ‘nawad-an og paglaom’ apan aron mahimong usa ka kahupayan ug kalig-on sa imong kiliran.”

Ang konsepto sapagpakita og suportanabase sa kasulatan. Didto sa Katubigan sa Mormon, ang bag-ong nabunyagan nga mga miyembro sa Simbahan mipasalig “nga mopas-an sa mga alantoson sa usag usa, nga kini mogaan; ... sa paghupay niadtong nanginahanglan og kahupayan, ug mobarog isip mga saksi sa Dios sa tanang panahon ug sa tanang butang, ug sa tanang dapit.”

Ngadto sa mga Nephita, si Jesus miingon: “Ipakitaninyo ang inyong kahayag aron modan-ag kini sa kalibotan. Tan-awa ako ang kahayag nga inyong ipakita.” Atong ipakita ang kahayag sa Ginoo kon kita maghupot og hugot sa atong mga pakigsaad ug kon kita mosuporta sa atong buhi nga propeta samtang siya mamulong sa mga pulong sa Dios.

Si Presidente Russell M. Nelson miingon, sa dihang nagserbisyo sa Korum sa Napulog Duha ka Apostoles, “Ang atong pagpaluyo sa mga propeta usa ka personal nga pasalig nga atong himoon ang labing maayo sa pagsuporta sa ilang propetikanhong [mga] prayoridad.”

Ang pagpakita og suportasa propeta usa ka sagrado nga buhat. Dili kita hilom nga maglingkod apan aktibo nga manalipod kaniya, mosunod sa iyang tambag, motudlo sa iyang mga pulong, ug mag-ampo alang kaniya.

Si Hari Benjamin, sa Basahon ni Mormon, miingon ngadto sa katawhan, “Sama ako sa inyong mga kaugalingon, ubos sa tanang matang sa mga kahuyang sa lawas ug hunahuna; apan ako gipili ... ug gitugotan sa kamot sa Ginoo

served by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.”

Likewise, at age 100, President Nelson has been kept and preserved by the Lord. President Harold B. Lee, at the time a member of the First Presidency, cited the example of Moses standing atop the hill at Rephidim. “The hands of [the President of the Church] may grow weary,” he said. “They may tend to droop at times because of his heavy responsibilities; but as we uphold his hands, and as we lead under his direction, by his side, the gates of hell will not prevail against you and against Israel. Your safety and ours depends upon whether or not we follow the ones whom the Lord has placed to preside over his church. He knows whom he wants to preside over this church, and he will make no mistake.”

President Nelson draws upon years of serving the Lord. His maturity, wide-ranging experience, wisdom, and consistent receipt of revelation is specifically suited for our day. He has said: “The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints is preparing the world for the day when ‘the earth shall be full of the knowledge of the Lord’ (Isaiah 11:9). ... This work is empowered by a divine announcement made 200 years ago. It consisted of only seven words: ‘This is My Beloved Son. Hear Him!’ (see Joseph Smith—History 1:17).”

President Nelson has also said: “There has never been a time in the history of the world when knowledge of our Savior is more personally vital and relevant to every human soul. Imagine how quickly the devastating conflicts throughout the world—and those in our individual lives—would be resolved if we all chose to follow Jesus Christ and heed His teachings.”

Brothers and sisters, we need to do more lifting and less murmuring, more upholding the word of the Lord, His ways, and His prophet, who has said: “One of our greatest challenges today is distinguishing between the truths of God

... ug gipanalipdan ug gipatunhay sa iyang dili hitupngan nga gahom, nga makaalagad kaninyo uban sa tanang gahom, hunahuna ug kusog nga gihatag sa Ginoo ngari kanako.”

Sa samang paagi, sa edad nga 100, si Presidente Nelson gipanalipdan ug gipatunhay sa Ginoo. Si Presidente Harold B. Lee, niadtong panahona usa ka sakop sa Unang Kapangulohan, mikutlo sa ehemplo ni Moises nga nagbarog sa ibabaw sa bungtod sa Rephidim. “Ang mga kamot sa [Presidente sa Simbahan] mahimong maluya,” miingon siya. “May kalagmitan kining mopaubos sa kilid tungod sa bug-at niyang mga responsibilidad; apan kon atong suportahan ang iyang mga kamot, ug mangulo kita ubos sa iyang direksiyon, diha sa iyang kiliran, ang mga ganghaan sa impierno dili makabuntog kaninyo ug batok sa Israel. Ang inyong kahilwasan [safety] ug ang amoa nagdepende kon kita mosunod ba o dili sa tawo nga gibutang sa Ginoo aron mangulo sa iyang simbahan. Nasayod Siya kon kinsa ang gusto niya nga mangulo sa Iyang Simbahan ug Siya dili gayod masayop.”

Si Presidente Nelson misalig sa katuigan niya nga panerbisyo sa Ginoo. Ang iyang kahingkod, daghang kasinatian, kaalam, ug makanunayon nga pagdawat og pagpadayag piho nga angay alang sa atong panahon. Miingon siya: “Ang Simbahan ni Jesukristo sa mga Santos sa Ulahing mga Adlaw nag-andam sa kalibotan alang sa adlaw nga ‘ang yuta mapuno sa kahibalo sa Ginoo’ (Isaias 11:9). ... Kini nga buhat gitugotan pinaagi sa balaang pahibalo 200 ka tuig na ang milabay. Naglangkob lamang kini sa pito ka pulong: ‘Kini ang Akong Hinigugmang Anak. Paminaw Kaniya!’ (tan-awa sa Joseph Smith—Kasaysayan 1:17).”

Si Presidente Nelson miingon usab: “Wala pa gayoy panahon sa kasaysayan sa kalibotan nga ang kaalam bahin sa atong Manluluwas adunay mas personal nga kaimportante ug may kalabotan ngadto samatag kalag sa tawo. Hunahunaa kon unsa kadali nga ang makapahugno nga mga kaguliyang sa tibuok kalibotan—ug niadtong anaa sa atong kaugalingon nga mga kinabuhi—masulbad kon kitang tanan mopili sa pagsunod ni Jesukristo ug magtuman sa Iyang mga panudlo.”

Mga kaigsoonan, kinahanglan kitang mohimo og dugang nga pagsuporta ug menos nga pagbagulbol, mas mosuporta sa pulong sa Ginoo, sa Iyang mga paagi, ug sa Iyang propeta, kinsa miingon: “Usa sa labing dagko nga hagit karon

and the counterfeits of Satan. That is why the Lord warned us to ‘pray always, ... that [we] may conquer Satan, and ...escape the hands of the servants of Satanthat do uphold [the adversary’s] work’ [Doctrine and Covenants 10:5; emphasis added].”

Last April, Sister Rasband and I had the honor of joining our beloved prophet and Sister Nelson for the rededication of the Manti Utah Temple.

President Nelson surprised everyone when he entered the room. Only a very few of us knew he was coming. In his presence, I immediately felt the light and prophetic mantle he carries. The look of joy on the faces of the people personally seeing the prophet will stay with me forever.

In the prayer of rededication, President Nelson petitioned the Lord that His holy house would essentiallyhold upall who entered the temple, “that they may receive sacred blessings and remain worthy and faithful to their covenants ... that this may be a house of peace, a house of comfort, and a house of personal revelation for all who enter these doors worthily.”

We all need to be lifted up by the Lord with peace, with comfort, and most of all with personal revelation to counter the fear, darkness, and contention encompassing the world.

Before the service, we stood outside in the sun with President and Sister Nelson to view the beautiful setting. President Nelson’s ancestral ties to the area run deep. His eight great-grandparents settled in the valleys surrounding the temple, as did some of mine. My great-grandfather Andrew Anderson served on the construction crew of early pioneers who labored 11 years to complete the Manti Temple, the third in the Rocky Mountains.

As we stood with President Nelson, we had the opportunity tohold upand support the prophet of God in celebration of the rededication

mao ang pag-ila tali sa mga kamatuoran sa Dios ug sa mga panglingla ni Satanas. Mao nga ang Ginoo mipahimangno kanato sa ‘pag-ampo kanunay, ... aron [kita] makabuntog ni Satanas, ug ...makalingkawas sa mga kamot sa mga sulu-goon ni Satanasnga nagpatunhay sa ... buhat [sa kaaway]’ [Doktrina ug mga Pakigsaad 10:5].”

Niadtungon Abril, si Sister Rasband ug ako adunay dungog nga gikauban ang atong minahal nga propeta ug si Sister Nelson alang sa pagpahinungod pag-usab sa Manti Utah Temple.

Si Presidente Nelson misorpresa sa tanan sa dihang misulod siya sa lawak. Gamay ra kaayo kanamo ang nasayod nga siya moabot. Sa iyang presensya, dihaduha dayon akong nabati ang kahayag ug propetikanhon nga kupo nga iyang gidala. Ang panagway sa hingpit nga kalipay diha sa mga nawong sa katawhan nga personal nga nakakita sa propeta magpabilin kanako sa kahangtoran.

Sa pag-ampo sa pagpahinungod pag-usab, si Presidente Nelson mihangyo sa Ginoo nga ang Iyang balaan nga balay gayodmopakita og suportasa tanan kinsa mosulod sa templo, “nga sila makadawat og sagrado nga mga panalangin ug magpabiling takos ug matinud-anon sa ilang mga pakigsaad ... nga kini mahimong usa ka balay sa kalinaw, usa ka balay sa kahupayan, ug usa ka balay sa personal nga pagpadayag alang sa tanan kinsa takos nga mosulod niini nga mga pultahan.”

Kitang tanan kinahanglang mabayaw sa Ginoo uban ang kalinaw, uban ang kahupayan, ug labaw sa tanan uban ang personal nga pagpadayag sa pagbatok sa kahadlok, kangitngit, ug panagbingkil nga nagpalibot sa kalibotan.

Sa wala pa ang tulumanon, mibarog kami sa gawas diha sa kahayag sa adlaw uban nila ni Presidente ug Sister Nelson aron tan-awon ang matahom nga palibot. Daghang katigulangan ni Presidente Nelson naggikan niini nga dapit. Ang iyang walo ka apohan sa tuhod mipuyo sa mga walog nga naglibot sa templo, sama sa pipila sa akong mga katigulangan. Ang akong lolo sa tuhod nga si Andrew Anderson miserbisyo diha sa mga tripulante sa konstruksiyon sa unang mga pioneer kinsa naghago og 11 ka tuig aron makompleto ang Templo sa Manti, ang ikatulo diha sa Rocky Mountains.

Samtang nagbarog kami uban ni Presidente Nelson, kami adunay oportunidad sapagpakita og suportasa propeta sa Dios sa pagsaulog sa

of the Lord's holy house. It was a day I will never forget.

"We build temples to honor the Lord," President Nelson said that sacred day. "They are built for worship and not for show. We make sacred covenants of eternal significance inside these sacred walls." We are gathering Israel.

President Nelson and the prophets before him have cradled the holy temples in their arms. Today, around the world, we have 350 sacred houses of the Lord that are operating, announced, or under construction. As prophet, since 2018, President Nelson has announced 168 temples.

"In our time," he has said, "a whole, complete, and perfect union of all dispensations, keys, and powers are to be welded together (see Doctrine and Covenants 128:18). For these sacred purposes, holy temples now dot the earth. I emphasize again that construction of these temples may not change your life, but your service in the temple surely will."

"The Savior and His doctrine are the very heart of the temple," the President says. "Everything taught in the temple, through instruction and through the Spirit, increases our understanding of Jesus Christ. His essential ordinances bind us to Him through sacred priesthood covenants. Then, as we keep our covenants, He endows us with His healing, strengthening power."

"All who worship in the temple," President Nelson has said, "will have the power of God and angels having 'charge over them' [Doctrine and Covenants 109:22]. How much does it increase your confidence to know that, as an endowed woman or man [or temple-attending youth] armed with the power of God, you do not have to face life alone? What courage does it give you to know that angels really will help you?"

pagpahinungod pag-usab sa balaang balay sa Ginoo. Adlaw kadto nga dili gayod nako makalimtan.

"Nagtukod kita og mga templo aron sa pagpasidungog sa Ginoo," miingon si Presidente Nelson nianang sagrado nga adlaw. "Gitukod kini alang sa pagsimba ug dili lang aron adunay ikapakita. Kita mohimo og sagrado nga mga pakigsaad nga adunay mahangtoron kaayo nga bili sulod niining sagrado nga mga bungbong." Kita ang nagpundok sa Israel.

Si Presidente Nelson ug ang mga propeta nga nag-una kaniya nagpakabana gayod og maayo sa balaan nga mga templo. Karon, sa tibuok kalibotan, kita adunay 350 ka sagrado nga mga balay sa Ginoo nga gigamit, gipahiblo, o gitukod. Isip propeta, sukad 2018, si Presidente Nelson mipahibalo og 168 ka templo.

"Sa atong panahon," miingon siya, "usa ka tibuok, kompleto, ug hingpit nga panaghiusa sa tanang dispensasyon, mga yawe, ug mga gahom kinahanglang lig-ong ikonektar (tan-awa sa Doktrina ug mga Pakigsaad 128:18). Alang niining sagrado nga mga katuyoan, ang balaang mga templo karon anaa sa tibuok kalibotan. Akong panghimug-atan pag-usab nga ang pagtukod niini nga mga templo tingali dili makausab sa inyong kinabuhi, apan ang inyong pagserbisyo sulod sa templo seguradong makausab."

"Ang Manluluwas ug ang Iyang doktrina mao ang sentro nga bahin sa templo," miingon ang Presidente. "Ang tanan nga gitudlo diha sa templo, pinaagi sa instruksiyon ug pinaagi sa Espiritu, makadugang sa atong pagsabot ni Jesukristo. Ang Iyang mahinungdanon nga mga ordinance nagbugkos nato ngadto kaniya pinaagi sa sagrado nga mga pakigsaad sa pagkapari. Dayon, kon kita motuman sa atong mga pakigsaad, Siya motuga nato sa Iyang makaayo, makapalig-on nga gahom."

Ang "tanang mosimba sa templo," si Presidente Nelson miingon, "makabaton sa gahom sa Dios ug mga anghel ang 'mobantay kanila' [Doktrina ug mga Pakigsaad 109:22]. Unsa ka dako ang nadugang niini sa inyong pagsalig nga mahibalo niana, isip usa ka natugahan nga babaye o lalaki [o batan-on nga nagtambong sa templo] nga napanalanginan sa gahom sa Dios, nga dili kamo kinahanglan nga moatubang sa kinabuhi nga mag-inusara? Unsa nga kaisog ang nahatag niini kaninyo nga makahibalo nga ang mga anghel motabang gayod kaninyo?"

Angels reaching out to hold us up is described in the scriptures when Jesus Christ knelt humbly in the Garden of Gethsemane. By His suffering He provided an infinite Atonement. “There,” President Nelson states, “the greatest single act of love of all recorded history took place. ... There at Gethsemane, the Lord ‘suffered the pain of all men, that all ... might repent and come unto him’ [Doctrine and Covenants 18:11].”

“Remove this cup from me,” Jesus Christ asked, “nevertheless not my will, but thine, be done.

“And there appeared an angel unto him from heaven, strengthening him.”

We have angels round about us today. President Nelson has said, “[In the temple,] you will learn how to part the veil between heaven and earth, how to ask for God’s angels to attend you.”

Angels bring light. God’s light. To His Nephite Apostles, Jesus said, “Behold I am the light which ye shall hold up.” As we sustain our prophet, we testify he is called of our Savior, who is “the light ... of the world.”

Dear President Nelson, on behalf of the members and friends of the Lord’s Church throughout the world, we feel blessed to hold up your teachings, to hold up your example of Christlike living, and to hold up your fervent testimony of our Lord and Savior, the Redeemer of us all.

I bear my apostolic witness that Jesus Christ is “the light ... of the world.” May we all, as His disciples, “hold up” His light. In the name of Jesus Christ, amen.

Ang mga anghel nga nagkab-ot aron sa-pagpakita og suportagihulagway diha sa mga kasulatan sa dihang si Jesukristo mapainubsanon nga miluhod diha sa Tanaman sa Getsemani. Pinaagi sa Iyang pag-antos gihatag Niya ang walay kataposan nga Pag-ula. “Didto,” si Presidente Nelson namahayag, “nahitabo ang labing dako nga nag-inusarang buhat sa gugma nga narekord sa tibuok kasaysayan. ... Didto sa Getsemani, ang Ginoo ‘nag-antos sa mga kasakit sa tanan nga mga tawo, nga unta ang tanan ... maghinul-sol ug moduol ngadto kaniya’ [Doktrina ug mga Pakigsaad 18:11].”

“Kuhaa kining kupa gikan kanako,” si Jesukristo mihangyo, “apan dili ang akong pagbuot kondili ang imo maoy matuman.

“[Ug] may anghel nga mitungha gikan sa langit nga milig-on kaniya.”

Kita adunay mga anghel nga nagpalibot kanato karon. Si Presidente Nelson miingon, “[Sa templo,] kamo makat-on unsaon sa pag-abli sa tabil tali sa langit ug yuta, unsaon sa paghangyo nga ang mga anghel sa Dios motabang kaninyo.”

Ang mga anghel nagdala og kahayag. Ang kahayag sa Dios. Ngadto sa Iyang Nephita nga Apostoles, si Jesus miingon, “Tan-awa ako ang kahayag nga inyong ipakita.” Samtang atong paluyohan ang atong propeta, kita mopamatuod nga siya gitawag sa atong Manluluwas, kinsa mao “ang kahayag ... sa kalibotan.”

Minahal nga Presidente Nelson, alang sa mga miyembro ug mga higala sa Simbahan sa Ginoo sa tibuok kalibotan, mibati kami nga bulahan ngamagpakita og suportasa imong mga pagtulun-an, magpakita og suportasa imong ehemplo sa Kristohanon nga pagpakabuhi, ugmagpakita og suportasa imong mainitong pagpamatuod sa atong Ginoo ug Manluluwas, ang Manunubos kanatong tanan.

Ako mohatag sa akong apostolikanhon nga saksi nga si Jesukristo mao “ang kahayag ... sa kalibotan.” Hinaot nga kitang tanan, isip Iyang mga disipulo, “magpakita og suporta” sa Iyang kahayag. Sa ngalan ni Jesukristo, amen.